

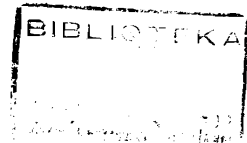
25 października 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B2Bh 35/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8890.

Heinrich Canzler
(Düren-Rheinland, Niemcy).

Kl. 49 h³ 36.

49h, 35/00

Dodatkowy stop do spawania miedzi.

Zgłoszono 2 października 1926 r.

Udzielono 8 maja 1928 r.

Pierwszeństwo: 2 listopada 1925 r. (Niemcy).

Dotychczas przy spawaniu miedzi jako materiał dodatkowy stosuje się stop miedziowy, składający się z miedzi z niewielką ilością srebra lub innego metalu szlachetnego i zawierający prócz tego środek redukcyjny, np. fostor. Stopu takiego jeszcze żaden inny stop nie przewyższył w działaniu, skutkiem czego utrzymuje się on na rynku pomimo dość wysokiej ceny, spowodowanej zawartością metalu szlachetnego. Próby zastąpienia metalu szlachetnego tańszym materiałem w celu potaniania stopu dotychczas spełzały na niczem. Dotyczy to również np. manganu, który jako namiastka metalu szlachetnego też nie dał dobrych wyników.

Według niniejszego wynalazku otrzymuje się stop o takim samym działaniu,

zastępując metal szlachetny częściowo tylko manganem, przez co osiąga się jednak już znaczne potanianie bez szkody dla działania stopu. Wynalazek opiera się na spostrzeżeniu, że mangan w obecności metalu szlachetnego działa tak jak ten ostatni, natomiast użyty bez metalu szlachetnego działania tego nie wykazuje, skutkiem czego nie może całkowicie go zastąpić.

Dobry stop otrzymuje się, stosując ilość manganu, wynoszącą $\frac{3}{5}$ całego dodatku (metal szlachetny i mangan) do stopu. Zawartość manganu w stopie do spawania waha się między $\frac{1}{5}$ a $\frac{4}{5}$ częściami całego dodatku, przyczem jako metal szlachetny stosuje się srebro. Nawet jeśli dodatek manganu jest zbliżony do granicy dolnej

i to już powoduje znaczne potanieńie stopu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Dodatkowy stop do spawania miedzi, zawierający metal szlachetny, znamieny tem, że część metalu szlachetnego jest zastąpiona przez mangan.

2. Dodatkowy stop według zastrz. 1, znamieny tem, że ilość manganu wynosi od $\frac{1}{5}$ do $\frac{4}{5}$, a najlepiej $\frac{3}{5}$ ilości dawniej stosowanego dodatku metali szlachetnych.

Heinrich Canzler.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy